

El professor Antonio Moreno Herrera torna a Sant Feliu de Guíxols per presentar el seu poemari dedicat a la ciutat

Antonio Moreno Herrera, de nom de ploma Antonio M. Herrera, va ser professor de llengua i literatura espanyola de l'Institut Sant Elm entre els anys 1981-1986. Ara, 31 anys després, presenta un llibre de poemes escrit en aquell moment que recull l'experiència personal i col·lectiva, les vivències emocionades i líriques d'aquells anys, en què va coincidir, entre d'altres, amb el professors Josep Maria Terricabras, Mercè Enrich, Jordi Sistach, María José Royo, Àngela Ribas i José Luis Mayo, director del centre durant 18 anys, a qui dedica l'obra, a ell i a Josep Vicente. Recordem que Antonio Moreno Herrera va ser regidor de Cultura de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols un parell d'anys durant la primera legislatura de Vicente.

El poemari, amb el mateix pròleg que Antoni Puigverd va escriure en el seu moment, es titula *La maravilla ensimismada (Kuiksàlia)*, i es presenta dijous 20 d'abril, a les 7 de la tarda, a la Biblioteca Octavi Viader i Margarit, de Sant Feliu de Guíxols. L'acte anirà a càrrec de José Luis Mayo i Xavier Colomer-Ribot, que ha tingut cura de l'edició, a més del mateix autor, i Christian T. Arjona, l'editor del llibre, publicat per la jove editorial gironina Libros de Aldarán. D'altra banda, l'autor signarà llibres els dies 22 i 23 d'abril a la Fira de Sant Jordi, a la Rambla.

Antonio M. Herrera va néixer a Cantàbria i va passar l'adolescència a Àvila. Ha publicat *Esa luz que el aire tensa (Valle de Corneja)*; *Perfecta arquitectura*, premi Flor de Jara 2015 de la Diputació de Càceres; *Godayla al amanecer* i *Mirada a una mirada*, dedicat al pintor Bronchú (tots dos escrits al poble valencià de Godella, on vivia), i a Rocafort, on viu actualment, *A ras de suelo (Vicent Andres Estellés)* i *Estas rachas de marzo*, premi internacional Fundació Antonio Machado 2010, de Cotlliure.

La seva experiència com a professor a diferents instituts de Catalunya i València li ha permès conjuminar en ell *l'aire vulnerat* de la poesia mística amb la lúcida serenitat mediterrània.

Associació Gaziél